

De tre temaer

Baggrund

I processen med eftersynet af Danske Fysioterapeuters formelle og uformelle struktur er der indsamlet et bredt datamateriale. Datamaterialet består af 15 kvalitative interviews med fysioterapeuter¹, input fra 15 besøg på kommunale arbejdspladser og tilbagemeldinger på en organiseret dialog, der har fundet sted i råd, nævn og udvalg under Danske Fysioterapeuter, mm. Alle data er indsamlet og analyseret i løbet af sommeren og efteråret 2019.

På baggrund af det samlede materiale, er der udvalgt tre temaer. Temaerne er fremkommet ved at foretage en kodning af data og identificere de stærkeste mønstre på tværs af interviews, arbejdspladsbesøg og dialogen i råd, nævn og udvalg.

Det er således ikke en beskrivelse, der er dækkende for alle fysioterapeuters opfattelse af virkeligheden, men et billede på den stærkeste tendens i materialet inden for de respektive områder.

I de kvalitative interviews med fysioterapeuter og i dialogen med råd, nævn og udvalg har spørgsmålene været centreret om medlemmernes håb, bekymringer, værdier og ønsker.

Næste skridt er at definere, hvad det fysioterapeutiske fællesskab som helhed skal **kunne/være bedre til**, og udvikle idéer til, hvilke strukturtilpasninger i Danske Fysioterapeuter ønskerne giver anledning til. Alle tilbagemeldinger fra dialogmødet bliver indsamlet, analyseres og indgår i det videre arbejde frem mod repræsentantskabsmødet 2020, hvor der skal tages stilling til, om der skal ændres på foreningens struktur.

TEMA 1: Fysioterapeuter vil gerne tættere på hinanden

Fysioterapeuterne i undersøgelsen giver udtryk for, at de savner en større følelse af samhørighed på tværs af faget. De efterlyser stærkere relationer og fællesskaber med andre fysioterapeuter, og at Danske Fysioterapeuter gør mere for at styrke relationen mellem fysioterapeuter med forskellige forudsætninger og interesser.

Den dominerende oplevelse er, at Danske Fysioterapeuters værdigrundlag er at fremme evidensbaseret forskning/praksis og give personlig medlemsservice

---

¹ Interviewpersoner er udvalgt, så de repræsenterer de forskellige segmenter af fysioterapeuter, og rekrutteret af et eksternt firma for at sikre 'armslængde'.

som f.eks. at gennemlæse ansættelseskontrakter. I den forbindelse ønsker en stor andel af fysioterapeuterne i undersøgelsen, at der i fremtiden er et bredere værdigrundlag at samles om som fagfæller.

"Vi skal både lave fagligt samlende arrangementer og arrangementer hvor formålet er socialt frem for fagligt"

Medlem af eftersynsfølgegruppen

Et fremtrædende mønster er, at fysioterapeuterne i undersøgelsen anser Danske Fysioterapeuter for at være for fjern og efterlyser en mere nærværende og varm relation. De ønsker sig ikke en 'mor', men gerne en nærværende og idérig 'onkel' eller 'fætter', der er initiativrig og med til at skabe et godt fællesskab, hvor den fysioterapeutiske familie kan mødes, udvikle deres indbyrdes relationer og på en fornuftig måde få vendt det, der kan være svært eller konfliktfyldt.

[Hvordan ser du Danske Fysioterapeuter?] Det er fætteren fra Afrika, som man får et postkort fra engang imellem, som siger: Nu kommer jeg snart hjem. Og det har han gjort hvert år.

[Hvad ville det ideelle være?] Det skulle jo gerne være... hvis vi så siger den anden fætter, som boede i Sydamerika, og som faktisk kom tit hjem til Danmark, og var utroligt sej, og man kunne altid ringe til ham, og han havde altid nogle gode råd og noget nyt fedt at fortælle. Som man kunne gå til, hvis der var noget.

Fysioterapeut ansat i kommune

Som sagt oplever fysioterapeuterne i undersøgelsen at professionen fylder meget i fællesskabets virke og diskussioner. Det er de glade for, men de ønsker samtidig i højere grad at mærke fællesskabet.

Af datamaterialet fremgår det, at det er ikke en nem opgave at skabe relationer mellem fysioterapeuter på tværs. De mange forskellige profiler/segmenter inden for fysioterapien har forskellige opfattelser af, hvad fysioterapien er og gør (jf. tema 2) – og har sågar fordomme om hinandens grene af fysioterapien. Der er dog stort sammenfald i, hvilket grundlæggende værdigrundlag, fysioterapeuterne giver udtryk for de arbejder ud fra, selvom dette kommer til udtryk i mange og delte politiske og faglige holdninger.

"Jeg tror, at fysioterapeuter på tværs af forskellige sektorer og forskellige nicher og forskellige brancher skal være bedre til ikke at bekæmpe hinanden. Men give mere plads til hinanden og arbejde sideløbende i stedet for kampen, ydernummer eller ikke ydernummer, nu har jeg specialiseret mig i så mange år, så hvad giver det mig ret til? At vi bliver bedre til at bakke op om hinanden ville for mig nok få os til at fremstå stærkere og mere troværdige, ved at gøre mere plads til de forskellige måder at arbejde på."

Fysioterapeut egen klinik m. ydernummer

Hjælpe spørgsmål til tema 1

I diskussionen på dialogmødet kan man eventuelt tage udgangspunkt i nedenstående spørgsmål:

- Hvad skal der være mere af i det fysioterapeutiske fællesskab, for at fysioterapeuterne i højere grad kan mærke det?
- Hvordan kan det fysioterapeutiske fællesskab blive bedre til at rumme de mange forskellige fysioterapeutprofiler?
- På baggrund af diskussionen af ovenstående spørgsmål, hvad er det da vigtigt, at vi fysioterapeutiske fællesskab skal kunne?
- Og hvordan bør strukturen i Danske Fysioterapeuter indrettes for at understøtte dette?

TEMA 2: Fysioterapeuter vil gøre en forskel

Fysioterapeuter motiveres af, at fysioterapi kan gøre en forskel. Derfor har de fokus på de konkrete handlinger, der udføres i fysioterapiens navn, og handlingernes effekt. Det fremgår af fysioterapeuternes udsagn i interviews, arbejdspladsbesøgene og dialogen i råd, nævn og udvalg. Det er ikke nok, at det 'ser ud af noget', når de bedriver fysioterapi, eller at have fulgt reglerne og gjort, hvad det forventedes.

"Hvad er det egentlig jeg brænder for, og det er nok den der patientkontakt, der ikke går på, om du er død eller levende, men om vi kan forbedre det udgangspunkt, du har nu"

Fysioterapeut ansat på sygehus

På tværs af materialet fremgår, at der er en igangværende faglig debat om, hvor meget eller hvor lidt evidens skal fylde, samt hvad evidensbegrebet indeholder. Kan hele den fysioterapeutiske behandlingspraksis dækkes af evidens, og hvilke metoder opfattes som "rigtig" fysioterapi?

Det fremgår ligeledes, at for den enkelte fysioterapeut er det ikke lige meget, om vedkommende oplever, at andre fysioterapeuter udfører "rigtig" fysioterapi eller ej. For hvis en fagfælle gør det "forkert", vil fysioterapien ikke "virke" som den skal og gøre en positiv forskel. På tværs af materialet er det en stærk tendens, at fysioterapien beskrives med vendinger, som får faget til at fremstå som et kald.

"På skolebænken, i hvert fald, så bliver man undervist i rigtig meget, og belægget for at det virker er tæt på ikkeeksisterende (...) Jeg synes ikke evidensen er god nok.. Jeg har en følelse af, at patienter og borgere tænker: Ja, de kan godt tage til fysioterapeut, men de regner ikke rigtig med, at det kan noget.. At de ikke tager en helt seriøst"

Fysioterapeutstuderende, bachelor

Altså jeg tror – der er jo meget fokus på evidens, men jeg er bare ikke sikker på, at vi med alting i vores fag, kan få dokumenteret det (...) At vi ikke hele tiden skal være evidensbaserede, og hvis vi ikke kan dokumentere, at det her virker, så skal vi ikke gøre det. Fordi de her studier, når man laver ting evidensbaseret, de afspejler jo heller ikke altid virkeligheden"

Udviklingsterapeut, kandidat i fysioterapi

Fysioterapeuterne beskriver fysioterapi som et relationelt fag, hvor udvikling/forbedringer skabes i samarbejde med andre aktører: Patient, pårørende, kollegaer (både fysioterapeuter og andre fagligheder) og andre forvaltninger og søjler i sundhedsvæsenet.

Patient-behandlerforholdet er helt centralt, når de adspurgte fysioterapeuter fortæller om deres fag. Det skinner tydeligt igennem, at det er patientens forhold, som er det væsentligste: Forståelse for at patienter er hele mennesker (sammenspil mellem kroppen og det psyko-sociale), empati, livskvalitetsforbedringer som mål, ordentlighed og et krav om, at handlingerne skal give mening for patienten og derigennem for fysioterapeuten selv.

"Vi er et meget relationelt fag - vi er det eneste fag, der har den kropslige tilgang til relationen, det er vi måske ved at distancere os fra, det får en afsmitning på vores omgivers forståelse af os som fag, det bekymrer"

Hovedbestyrelsesmedlem

Mange fysioterapeuter ser sig som fagprofessionelle, der brænder for deres patienter. Fysioterapeuter er som faggruppe villige til at gå langt for deres patienter og engagere sig i relationen til dem, ligesom de hellere taler om patienternes rettigheder end om deres egne. Som det er nu for den enkelte fysioterapeut, foregår kampen for patienterne oftest igennem det daglige arbejde på arbejdspladsen og i den enkelte konsultation og sjældent ved at gå sammen med andre fysioterapeuter og/eller deltage i den offentlige debat.

"Jeg oplever, at vores indsatskatalog bliver udvandet – Det bliver en tyndere og tyndere kop saftvand vi tilbyder borgerne... Det er ikke okay, det gør noget ved vores ordentlighed ifht. vores borgere, hvis vi føler det er okay at tilbyde dem det her"

Fysioterapeut ansat i kommune

Hjælpespørgsmål til tema 2

- Hvad kan det fysioterapeutiske fællesskab gøre for at beskytte og udvikle fysioterapeuters mulighed for også i fremtiden at føle, at de har mulighed for at gøre en reel forskel?
- Hvad kan det fysioterapeutiske fællesskab gøre for at rumme det forhold, at fysioterapeuter generelt har skarpe, men indbyrdes forskellige, holdninger til hvad rigtig fysioterapi er?
- Hvilke muligheder og begrænsninger har det for det fysioterapeutiske fællesskabs politiske muligheder, at fysioterapeuter ikke har en tradition for at "råbe op i offentligheden"?
- På baggrund af diskussionen af ovenstående spørgsmål, hvad er det så vigtigt, at det fysioterapeutiske fællesskab kan?
- Og hvordan bør strukturen i Danske Fysioterapeuter indrettes for at understøtte dette?

TEMA 3: Konstant udvikling

Inden for det fysioterapeutiske felt er udvikling en grundpræmis. Konstant skiftende krav fra centrale myndigheder, nye forskningsmæssige landevindinger og en stærk stigende mængde af ældre og patienter med multisygdom. De mange ændringer stiller hver deres krav til fysioterapeuterne.

Mange fysioterapeuter giver udtryk for en bekymring for, om der kan holdes fast i det, der gør fysioterapien til noget særligt samtidig med, at de nye muligheder gribes.

"Mange bekymringer knytter sig til mangelfulde ressourcer og om vi kan opretholde den høje kvalitet"

Medlemmer af etisk råd i Danske Fysioterapeuter

Vi har valgt at inddele tema 3 i følgende 4 kategorier:

- Forandringer i sundhedssystemet:
  - Stadig strøm af ny forskning
  - Teknologisk udvikling både inden for dokumentation og behandling
  - Pres på ressourcer (rammer og midler)
  - Hele tiden nye politiske krav, lovændringer mm.
  - Ændringer i værdier i hvad der er 'sundt', en god behandling, en god patient osv.

"Det er vigtigt at vi som fysioterapeuter selv kender og er fortrolige med træningsteknologien, selvom det også er lidt svært at give slip på sin [vanlige] rolle som fysioterapeut"

Fysioterapeut ansat i kommune, projektleder på indfasning af hjemmetræningsteknologi

- Forandringer i fagligheden/professionen:
  - En kraftig stigning i mængden af forskning på det fysioterapeutiske område
  - Tværfaglighed, input og konkurrence fra andre sundhedsprofessioner og videnskabelige traditioner
  - Akademisering og evidensdebatten
  - Alternativ behandling
  - Fysioterapien som et "ungt" fag, der har været igennem en kraftig udvikling indenfor blot de sidste årtier.

Der er kommet så mange forskellige, der kommer ind under det der sundhedsfaglige med alle mulige forskellige tilbud om – ja, alle mulige alternative behandlinger og sådan noget, markedet er jo kæmpebredt. Men jeg synes godt, der må være forskel på, hvem der har en uddannelse i tingene, og hvem der ligesom har et eller anden weekendkursus. Altså fordi de sprøjter jo ud. Så den kvalitet og den faglighed, som vi jo har gennem uddannelsen og gennem kurser og sådan noget, den tænker jeg er vores vigtigste våben, fordi det er det, vi kan.

Fysioterapeut kliniker uden ydernummer

- Forandringer for den enkelte fysioterapeut:
  - Work/life balance
  - Relationsarbejdet med patienterne og de omkostninger der kan være herved
  - Forventning om konstant, individuel faglig udvikling
  - Nye krav på arbejdsmarkedet og ændringer i arbejdsmiljø

"Frustration... det er jo sådan noget, der kommer over en engang imellem, for eksempel hvis man har haft nogle trælse patienter. Så kan man godt sådan lige blive lidt sådan: Ej, jeg er sgu også herinde alt for meget. (...) Når de første ord, barnet lærer, det er "mor arbejder", så er det altså heller ikke særligt sjovt.

Fysioterapeut, nyuddannet, ansat i klinik

- Forandringer i patientgruppen:
  - Flere ældre og multisyge
  - Forsat ulighed i sundhed
  - Roller under udvikling (hvad er den gode sundhedsprofessionelle, hvad er den gode patient?)

"Her i kommunen er det jo efterhånden mere en medicinsk afdeling en genoptræning (...). Dem der kommer er dårligere og dårligere!"

Fysioterapeut ansat i kommune

Hjælpe spørgsmål til tema 3

Til kategorien "Forandringer i sundhedssystemet":

- Hvad skal vi som fysioterapeutisk fællesskab være opmærksomme på, og gøre for at imødegå udviklingen?
- Hvad skal vi kunne?
- Og hvordan bør strukturen i Danske Fysioterapeuter indrettes, for at kunne understøtte dette?

Til kategorien "Forandringer i fagligheden/professionen":

- Hvad skal vi som fysioterapeutisk fællesskab være opmærksomme på, og gøre for at imødegå udviklingen?
- Hvad skal vi kunne?
- Og hvordan bør strukturen i Danske Fysioterapeuter indrettes, for at kunne understøtte dette?

Til kategorien "Forandringer for den enkelte fysioterapeut":

- Hvad skal vi som fysioterapeutisk fællesskab være opmærksomme på, og gøre for at imødegå udviklingen?
- Hvad skal vi kunne?
- Og hvordan bør strukturen i Danske Fysioterapeuter indrettes, for at kunne understøtte dette?

Til kategorien "Forandringer i patientgruppen":

- Hvad skal vi som fysioterapeutisk fællesskab være opmærksomme på, og gøre for at imødegå udviklingen?
- Hvad skal vi kunne?
- Og hvordan bør strukturen i Danske Fysioterapeuter indrettes, for at kunne understøtte dette?